

ÎNCĂ NE MAI DOR RĂNILE REVOLUȚIEI !

COTIDIAN DE OPINIE ȘI INFORMAȚII AL VĂII JIULUI

ANUL IV, NR. 779

MIERCURI, 23 DECEMBRIE 1992

4 PAGINI — 15 LEI

Vin Sărbătorile domnești...

„Soare,
cum mai simți
nebuna bucurie de a răsări...?”

(BLAGA)

Vin sărbătorile...

Măntreb cum de mai vin, cum de ni se mai dau, cum de mai simțim îndreptățiri la ele... Și, totuși, sărbătorile vin... Chiar de ne găsesc tot mai mohoriți, amariți, oboșiți, anevoiți...

Nu ne mai ajung speranțele, nu ne mai ajung îndoielile, nu ne mai ajung răspunsurile și întrebările, nu ne mai ajunge Timpu... Unora nu le mai ajunge binele, altora răul, minciuna și averile, nimic nu mai e îndeajuns pe lumea asta, în care Dumnezeu a hotărât câte-un loc pentru fiecare, a-l stăpîni și petrece după mila și dragostea Sa, după meritul și puterile noastre...

Vin sărbătorile și, măcar pentru o vreme, ne mai îmbunăm inocența și ingenuitatea, care, după ce ne-au fost prădate, torturate, sacrificate, de ani și de griji, relativ lirav și firese, ca o nădejde. Și, pentru o vreme măcar, redevenim copiii care-am fost, năvi și increzătorii în toate minunile, răsărați de colinde și colindători, de „moși” (și strămoși), de daruri, de sorcove, aparăți, parcă, de verdeața fără de seamăn și moarte a bradului...

Și, dacă eu mai găsesc puterea „să mă bucur și să cred” (cum frumos spunea Maya Isanos), nu văd de ce n-ați găsi-o și voi, fiecare, pragmatici și calculați în toate (mai ales în cele bune), în lumea în care poveștile au ajuns a ne plictisi, iar poezia însăși ne pare desuetă, neserioasă, aiurea...

Vin sărbătorile... Prilej de a ne întoarce spre sărăcia și pustul din sufletele noastre, de a ne privi fără de părtinire și indulgențe de tot felul, de a ne găsi și regăsi exact așa cum am devenit și simțim: necredincioși, suspicioși, invidioși, mediocri, neputincioși, înrăiți de lipsuri, de intoleranța din noi și din semenii noștri...

Eu una mă tot întreb: oare în ce fel de înălătoare oglinzi se privesc unii, de se află așa de mulțumiți de ei înșiși, atât de satisfăcuți, de siguri, de preciși ?...

Și, totuși, vin sărbătorile și n-ar fi rău de ne-ar afla mai smeriți, mai primeniți, măcar sufletește, mai toleranți (scuzați mult-vehiculatul termen), mai hodiniți și mai rupți de toate hărțuicile în care ne lăsăm prinși, cu sau fără de voie...

Să reinvațăm (unii să învețe de-a dreptul) să mai și fertăm, să mai lăsăm și de la noi, să mai renunțăm la noi și la orgoliile, egoismele, înfatuarea, vanitățile noastre mărunte, ridicole și monstruoase adesea...

Și, poate, așa, lumea aceasta ni se va părea (și chiar ar deveni) un pic mai „locuibilă”, mai bună, nu neapărat „cea mai bună dintre lumile posibile...”. Și, poate, așa, nu ne-ar mai fi nici rușine, nici teamă de a ne arăta în fața sărbătorilor și a Ta, Doamne, înaintea fiului Tău, care nu obosește să se nască pentru noi, oamnenii, an după an și de a se lăsa răstignit, tot mai nedrept și dureros, din neobosită iubire față de noi...

„Deschide ușa creștine”... Vin sărbătorile...

MARIA VOINA PRIBOIAN

Programul unităților de piine

Cum uneori carnea nu merge fără piine, iar viața merge înainte și de sărbători, unitățile de desfășurare a plinii vor funcționa după următorul program: Joi, 24 decembrie — program normal

vineri — închis; sâmbătă, 26 decembrie — 7—19; duminică, 27 decembrie — 7—11. Să sperăm că va fi și pline, nu numai con-

Iacă un pas pentru Unire

Eveniment remarcabil, duminică, 20 decembrie, la București. Potrivit Hotărârii Sfintului Sinod din luna septembrie a acestui an, a avut loc oficierea Sfintei Liturghii Arhieresti consacrată înfăptuirii Mitropoliei Ortodoxe Autonome de Stil Vechi a Republicii Moldova. În acest fel, se înfăptuiește, prin voința drept credincioșilor creștini ortodocși de stil vechi din Moldova, un mare pas spre Unire cu România. Se șterge o nedreptate care a durat încă din anul 1940. Mitropolia Moldovei devine membru de drept al Sfintului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și are toate imputernicirile necesare din această calitate. Creștinii ortodocși din Moldova se alătură astfel fraților într-o neam și cultură din țara mamă. La oficierea Sfintei Liturghii Arhieresti au participat Patriarhul României, Prea Fericitul Părinte TEOCTIST, arhiepiscopul din România și Republica Moldova, alte persoane oficiale. N.R. În ziarul nostru de miercuri, pentru toți cei care respectă credința strămoșască și tradițiile neamului, PASTORALA DE CRĂCIUN A P.F. TEOCTIST, trimisă prin FAX, în exclusivitate, ziarului „ZORII NOI”.

ETERN MEMENTO

Acel național răsuflu de usurare de acum trei ani era urmat de zile de cumplită confuzie și suspiciune, cînd mai întii în Timișoara, apoi în București și în alte orașe, mai mari și mai mici, se trăgea cu cartușe adevărate, curgea sînge, toată lumea, luîndu-se după zisele unor speriați lucrători ai televiziunii, era terorizată de „teroriști” care „trăgeau din orice poziție”. Nu a fost doar acel, celebru, „vid de putere” ci o perioadă de tulburare morală, cînd toate mecanismele și pîrghiile statului au fost cutremurate și n-au mai funcționat decît formal, fără vlagă. Zvonurile circulau cu repeziune uluitoare, se plămădeau mereu altele și nimeni nu avea nici răgazul, dar nici posibilități, să le verifice să le infirm, ba să mai fie și credibil pentru zecî de mii, sute de mii de oameni care suspectau pe oricine. Se dădeau arme tuturor apărătorilor libertății, fie să lupte cu „coloana motorizată de teroriști” care veneau dinspre Hațeg, fie să apere instituțiile și unitățile economice. Și, din acest punct de vedere, bine s-a făcut intrucit erau destui cei puși pe jaf. Acesta, însă, s-a petrecut, ceva mai tîrziu, în tot anul 1991 și mai apoi, la lumina zilei, dar nimeni nu este dispus să aștepte și să cunoască toate malversațiile din acele luni cînd înflorise anarhia al cărei fruct este corupția de acum. Care-i un substantiv, comun, doar. Așa se face că acum, la trei ani de la Revoluția din decembrie 1989, sau scenariu ori evenimente, cum zic unii și alții, băgăm de seamă că am sărăcit și o ducem greu. Se gîndește cineva în euforia acelor zile, că în țară vor fi șomerii, aproape un milion acum, că mulți agenți economici, cum le spunem acum (de fapt aceiași Mărie, dar cu altă pălărie), abia-si duc sufletul, că unii au luat vacanța de iarnă, odată cu elevii și studenții, iar alții le urmează azi, mîine ?

Înainte eram o țară bogată compusă din oameni săraci iar acum am ajuns o țară săracă dar cu un pumn de îmbogății, mulți revoluționari de operetă, convertiți rapid la vînturile noi, paradisiace, ale libertății de mișcare, sub umbrela unor legi susținute de ambiguitate.

După trei ani de la dramaticele zile din două jumătate a lunii decembrie 1989 se cuvine să reflectăm la ce s-a petrecut cu adevărat important în acest răstimp scurt, și să elevăm, dar de mare densitate în evenimente. Las de-o parte valul de greve și alte tensiuni sociale, unele puncte de vedere, nu puține, vechi și pline de colbul anilor, potrivit cărora cerind ca Guvernul să facă și să dregă, susțin că trăim tot într-o concepție centralistă. Cu adevărat semnificativ este progresul politic, pluripartidismul, fenomen real și în plină decantare și regrupare, resimțit ca necesitate după alegerile din 27 septembrie cînd grosul plutonului de partide s-au trezit în afara Parlamentului, atât de rivnit. Că am făcut destui pași către democrație o probează guvernele, cele trei, cu acesta care se dovedesc a fi fragile, contestate și chiar injurate, semn al unei libertăți fie de analiză, fie de opinie strict particulară. Celor doi stîlpi ai puterii statului de drept i se clădește și al treilea: justiția.

În aceste vremuri atât de agitate în lume, cînd pe teritoriul fostei Iugoslavii este un război fratricid care amenință să se amplifice, cînd Cehia și Slovacia s-au despărțit, urmind a fi efectivă juridic de la 1 ianuarie 1993, cînd conflictele de tot felul în treaz- interesul către Moscova, Caucaz și mai departe, spre Asia, cînd țările dezvoltate și superdezvoltate ale Europei construiesc Spațiul Economic European, la noi în țară e liniște, chiar dacă se mai aud voci, mici, care cer autoadministrare. Dincolo de orice deosebire de culoare politică, interesul național este numai unul iar structurile puterii știu acest fapt cu adevărat esențial.

Totul este vremelnic pe lumea asta, statornică este numai țara, care se află, de trei ani, pe un făgaș nou, de reformă sau tranziție, oricum i-am spune. Mai rămîne să ne înnoim și spiritele ca indiciu al re-creației și relansării economice, atât de mult așteptată, dar care nu poate fi efectuată de spectatori care așteaptă, liniștiți ori frămîntați, cu brațele încrucișate.

Pagina de istorie scrisă cu lacrimi și sînge în decembrie 1989 este un memento etern pentru cei de azi și de mîine.

Tiberiu SPĂTARU

A reinviat o tradiție!

Sîmbătă, 19 decembrie. Din inițiativa mult deocînd laudabilă a Casei de cultură și a directorului acesteia, domnul ION DULAMIȚA, am trăit momentele remarcabile ale reluării unei vechi tradiții pentru viața culturală a oamnenilor Văii Jiului, aceea a Festivalului de colinde și obiceieuri de iarnă. Pe scenă, într-un „regal” al cîntecului nostru străbun, și-au dat întâlnire interpreți din Valea Jiului — corul „Armonii tinere”, colindătorii George Negrușu și Ioan Velcea, actorul Corvin Alexe — alături de „stele” din mari zone folclorice ale țării — Hunedoara, Năsăud, Maramureș, Țara Someșului, zona Abrudului. Ne referim la Gheorghe Turda, Nicolae Sabău, Drăgan Muntean și Mariana Anghel, Maria Butaciu, Valeriu Peter Predescu, Mariana Deac, formația „Crășorul Munților” din Alba Iulia. Un spectacol prezentat cu har și sensibilitate, cu profesionalism desăvîșit de

muzicologul Marioara Murărescu, redactor la Televiziune.

Publicul cald și dornic de cultură a aplaudat cu însuflețire fiecare moment artistic al acestui spectacol, care, în pofida stilurilor diferite ale interpretilor, a varietății genurilor muzicale, a fost unitar. Adevărat festival. Și ca la un obicei autentic, fiecare colindător a primit un măr și un coșciug. Tradițiile se respectă și se întăresc! Nu putem încheia aceste rânduri fără a mulțumi în numele publicului, care a avut acces GRATUIT în sală, și al realizatorilor, sponsorilor, Accetia sint Regia Autonomă a Hulei, Liga sindicatelor și Confederația sindicatelor miniere, minele Livezeni și Dilja. La mulți ani, tuturor, de Crăciun !

(În pag. a 2-a — relatări pe larg de la această manifestare.)

PETROȘANI — CHIȘINĂU — PETROȘANI

UN DRUM SPRE NOI ÎNSINE (VI)

O discuție cu Maricica Cretu Liviciți te transpune, pe nesimțite, într-un alt univers. Acela al unei daruiri fără limite, izvorită din suferință și pusă în slujba celor ce suferă. Maricica s-a născut sănătoasă. Mama ei avea atunci 17 ani. La vârsta de un an, o boală cumplită — poliomielita — avea să-i marcheze profund existența. La 8 ani era complet paralizată. „Dumnezeu m-a menit, spune ea. În acești ani, am înțeles că toți simțem vinovați pentru acești copii care se nasc handicapați sau dobândesc defecte fizice... Mergeam uneori pe strada și priveam lumea. Mă gândeam: „Iată, bărbatul acesta s-ar putea îndrăgosti de mine, dacă n-aș fi în cirje”. Era prima nedreptate pe care o simțeam. Am ieșit la televiziune cu un apel către toate femeile, să fim demne, avem dreptul să iubim și să fim iubite de bărbați normali, care să ne ajute, să ne dăruie și să ne bucurăm de viață”.

A intrat în cirje la Facultatea Juridică din Chișinău, în urma unei intervenții la ministrul Asigurării Sociale pe care l-a înduplecat cu cuvintele: „Nu vom lucra cu picioarele, vom lucra cu capul!”. S-a căsătorit cu un jurist, care lucra în poliție. I-a născut 2 fetițe: Marcela, care are acum 9 ani și Irina, 10 ani.

În Republica Moldova, la 4 milioane locuitori, 128 mii sunt handicapați. Cu cirjele subsoară, Maricica a fost mereu alături, de ei cu o vorbă bună, spunându-și în gând: „Nu ești Soare, Maricică, și n-ai să-i poți încălzi pe toți, dar să se cunoască ceva în urma ta!”.

În Parlamentul Republicii Mol-

doarește, nu i se pare avantajoasă. „Eu mă lupt pentru Ismail, pentru ieșirea la mare. România are totul. Noi ce avem?”.

Născută în zodia Berbecului, „Maica Tereza a noastră” cum o numesc cei care i-au cunoscut sufletul și gândul, Maricica e o personalitate puternică, neobosită. Are atita putere de muncă încât aproape ar face totul de una singură. Cu toate acestea,

„scurtătură”, economisind două ore. La vama am fost „compensați” însă înzecit, întrucât se formase o coadă de 5 km de TIR-uri. După intrarea în perimetrul vamei am avut iarăși ghinion: partea română oprise traficul așa că am petrecut încă o noapte așteptând în mașină, cu motorul oprit, adică „la rece”...

Odată reveniți pe pământul natal, am tras adinc aer în piept

„Vom lucra cu capul, nu cu picioarele”

apreciază foarte mult ajutorul pe care i-l oferă echipa cu care lucrează la fondul filantropic.

din pădurea de pe dealurile Hușilor, atât cât să ne ajungă pînă la Piatra Neamț, unde am oprit pentru o cafea.

În localul privatizat în care am intrat, erau ocupate câteva mese. La bar, un șofer de taxi se cîntea, cot la cot cu clientul său. Cum ne-au văzut, ne-au acostat: „Domnilor, noi simțem comunistii Noi am strigat, noi am avut carnetul roșu, noi simțem de vină! Să mai vină un rind! Toată stima și respectul, să trăiască Ceaușescu!”

Ne-am despărțit prieteni. La ieșirea din prima comună am oprit, datorită presiunii mării. Un cocș cînta zorile. Ne-am uitat la ceas. Era unu noaptea. „Pe-aici și cocșii sînt defecti”, ne-am zis și-am dat talpă... La Lacul Roșu nînsese. Albă și frumoasă, dar nedorită, zăpada care ne-a mai mîncat cîteva ore bune, prelungind drumul spre casă. Cele două Galine de la Chișinău și-au făcut cu prisosință datoria de gazde, oferindu-ne pînă și piinea pentru drum. Piinea albă, rumenă, nu ca a noastră, iar noi ne întrebam, mîncînd, de ce, că doar e același griu, din același pămînt românesc...

Am ajuns la Petroșani pe nserat. Istoviți, dar bogați. Mai bogați cu o amintire...

Ștefan CIMPOI

Cei care s-au grăbit, pe ceață, așa au pățit...

dova are calitatea de invitat permanent. Microfonul nr. 8 este „al ei”. De la acest microfon, prin vocea ei, lumea a aflat că mai există încă tristețe și suferință. A făcut și propuneri pentru îmbunătățirea Constituției. „Am satisfăcut faptul că nu muncesc degeaba”.

S-a despărțit de primul soț, pentru că acesta își dorea foarte mult o femeie sănătoasă. L-a înțeles și l-a iertat. S-a recăsătorit cu un Iltuanian, cu care se înțelege foarte bine.

Unificarea cu România, desi

Agafia Bobu, Valentin Dorofeev — vicepreședinți și toți ceilalți, ale căror nume nu le-am reținut. O mențiune specială se cuvine celor două Galine, amîndouă profesoare și deosebit de amabile, care au asigurat protocolul cu ocazia vizitei noastre. Într-o discuție particulară, am aflat că vor să se privatizeze, iar firma se va numi „La Galina”. Le dorim succes și nu ne îndoim că-l vor avea. Ar dori să vadă România, am promis să le ajutam și ne vom ține de cuvînt...

Ne-am întors spre țară pe

Iubirea nu încapă în Codul Penal (II)

Poliția încearcă să se justifice: „Dacă nu era minoră nu ne lăsa capul.” Mamei-bunică îi sare tandara: „Da cînd a stat cu picioarele-n sus, nu era minoră?”, ca să-o dea, apoi pe plîns: „Sînt puancă, dom'le, am 30 de ani, da' n-am văzut pînă la „doamna” (Heana — n.n.), păduchi lați. La ce-a venit? Să facă risuri? De cite ori o mîncă-n fund vine. Să se ducă la tat'ău, la Craiova, să-i facă și ala unu', că și ala-i bărbat și asta nu alege!”.

Cam așa era „temperatura” dialogului dintre mama și fiica, în momentul în care, din motive personale, am abandonat rolul de „anchetator special”, pe care mi l-au atribuit prietenii poliștiști.

Ramificațiile acestui caz sînt multiple. Eu n-am făcut decît să simplific la maximum povestea unor destine care, în cazul Henei, se confundă cu însăși viața ei. O viață în care a fost o noapte tulbură, apoi o dimineață... O dimineață în care n-a mai fost fetiță, ci mamă. Își iubeste copilul, vrea să-l ia de la leagăn și să plece... Dar unde? Cu ce să trăiască? „Aman-tul” — concubinul mamei sale și tatăl copilului — i-a trimis, în patru luni, o singură dată, 5000 de lei. Nu a ajuns. El ar fi vrut să mai

pună 3000, adică să-i trimită 8000 pe lună, dar mama Henei nu e de acord: „Să se judece, să stabilească legea, că-asa n-o mai terminăm niciodată! Luna viitoare iar nu-i ajung...”.

El, „poligamul”, își recunoaște fapta: „am stat cu ea o săptămîină”, nu însă și copilul. S-ar zice că are o bănuială.

Cum-necum, după o noapte — sau poate o săptămîină — în care cei doi (la chestii din astea întotdeauna e nevoie de doi) au confundat fericirea cu distracția și după cele două luni regulamentare, Heana a adus pe lume un copil care-și cere dreptul la existență. Un copil nevinovat de păcatele părinților, un copil care încă nu-și judeca părinții pentru că încă nu și-i cunoaște. Va fi un copil viguros, viu, ca toți copiii din flori — pe lângă singura mișchieră a copilei-mamă...

Un copil, ducîndu-și în brațe copilul, își caută dreptatea prin sala pașilor pierduți. Vin sărbătorile. În toate casele va fi un brad împodobit. Păstrați o bomboană pentru copilul Henei, pentru Heana-copil. Sau o lacrimă. Nu vă temeți, nu e prea mult, chiar dacă și ea a gresit...

Gînduri de Crăciun

GHEORGHE TURDA: „Am cîntat în această zi de bucurie pentru Valea Jiului nu numai pe scena Casei de cultură, ci și la Sala de apel a minei Livezeni. Și aceasta pentru că, fiind colindători, atît eu cît și mai tînăra colegă, Mariana Deac, am considerat că respectăm întru spiritul ei tradiția românească. Cei ce urează merg acasă la gazde. Or gazdele noastre au fost oamenii Văii Jiului, din care o pondere importantă o au minierii. Pentru mine, să cînt în sala de apel nu a fost o noutate. Și acum am trăit aceleași sentimente, ca totdeauna, față de oamenii care scormonesc pămîntul sfînt al României. Munca lor, nu o dată în ultimii ani, minimalizată pe nedrept, este cea care ne face pe noi, cei ce le dăruim hrana spirituală, să fim mai buni, mai sinceri, mai drepti cu noi. Am cele mai alese sentimente de admirație pentru toți oamenii Văii Jiului. Oameni minunați! Le doresc „La mulți ani și sărbători fericite”.

CONSTANTIN SIRBU: „Fie-mă îngăduit să adaug urările mele de bine pe care o adresez de Crăciun și Anul Nou, petroșănenilor, versurile pe care le-am rostit și pe scenă și care aparțin poetului moș Dumitru Mălin: „Noi n-am avut nicicînd mai multe patrii/ Așa cum unii stăruie să creadă/ Chiar de-am cîntat și alte cînturi/ „Deșteaptă-te române” stă dovadă/ Că somnul nostru nu era de moarte/ Cum l-au dorit „barbarii de tirani/... Dar să ne vină prieteni c-avem de omenie/ Oricîtă bunătate și-oricîte bunătăți/ Dar HARTA țării noastre de-a pururi să rămîie/FRUMOASA ȘI ÎNTREAGA ÎN CELE PATRU PARTII” „Așa să ne ajute Dumnezeu”.

„Am întîlnit privirile oamenilor”

Marioara Murărescu este un „nume deosebit” în peisajul folclorului românesc. Și aceasta pentru că și-a consacrat întreaga energie creatoare valorificării artistice a cîntului nostru străbun, fie prin intermediul televiziunii, fie prezentîndu-l în toată țara, cu competență și dragoste de frumos. Poate tocmai de aceea a țînut să revină în Valea Jiului la acest Festival al colindelor și obiceiurilor de iarnă, pe care l-a găzduit simbătă, 19 decembrie, Casa de cultură din Petroșani. Profitînd de un mic răgaz, am solicitat doamnei Murărescu un scurt interviu.

Pentru cîntătorii folclorici
„Zori noi”, zîmăniți buni
și „La mulți ani!” —
D. Murărescu

— Cine sînteți dumneavoastră, doamnă Murărescu?

— Sînt muzicolog de profesie. Dragostea pentru folclor și pentru frumos mi-au sădit-o profesorii mei din Academia de muzică „Ciprian Porumbescu” din București. Oameni de aleasă simțire românească, cu dragoste pentru valorile reale ale neamului nostru, precum Emilia Comișel, Octavian Lazăr Cosma, Viorel Cosma și ceilalți. Le sînt profund recunoscătoare tuturor.

— „Tezaur folcloric” emisiunea pe care a-ți impus-o la televiziune se bucură de o largă audiență.

— Nu a fost ușor să o realizați, dar a fost mai greu să o mențineți. Am tot respectul pentru specialiștii noștri în etnomuzicologie. De obicei, din dorința de a conserva folclorul autentic, cei de specialitate se duc „în teren”, culeg folclorul, îl înregistrează pe bandă, întocmesc documentația de rigoare, mai scriu cite un referat, o comunicare științifică, altminteri foarte bine documentată și realizată, utilă tuturor, și depun totul la arhivă. Repet, nu contest utilitatea acestei acțiuni, dar este important ca acest folclor încă viu pe care îl avem, să nu rămînă numai acolo. De aceea l-am adus la televizor, să-l audă țara. Să știm cite lucruri frumoase avem, lucruri care vorbesc ele însele despre noi înșine. Parafrazîndu-l pe marele folclorist Constantin Brăiloiu, nu știu cite vieți ne-ar trebui ca să putem cunoaște tot ceea ce a creat bun și frumos românul, de-a lungul existenței sale bimilenare.

— Cum vi se pare manifestarea de astăzi?

— Pentru omul de pe scenă contează enorm felul cum este ascultat. Am întîlnit privirile spectatorilor tineri și vîrstnici. Atît de calde! Am citit în ochii lor dragostea de cîntec, dragostea pentru colinde. Aveți la Petroșani — nu o spun de complezență — un public care știe să aprecieze frumosul. Discuțînd cu interpreți de muzică populară

consacrați, am auzit de la toți expresii care subliniau bucuria de a veni și a reveni să cînte în Valea Jiului. Și eu mă simt la fel. Este impresionant să mai zărești și o lacrimă fugară într-o privire de om bun, cînd pe scenă se cîntă doina. Ca și atunci cînd se cîntă o colindă sau un cîntec de stea, mai ales că acest cîntec de stea, de factură semicultă și cu conținut religios, dar profund românesc, a fost ani de zile ascuns complet realității noastre muzical-interpretative. „Priza” cîntecului de stea — și astăzi s-au cîntat la Petroșani astfel de cîntece, chiar la începutul spectacolului, de formația corală — este, explicabil, foarte mare. Folclorul românesc este viu. Nu pot face o deosebire valorică și nici nu se poate face, între zonele noastre folclorice sau între interpreți. Fiecare cu specificul său, fiecare este valoros. Totul este unitar, românesc. În momentul în care interpreții au legătura cu satul și cu publicul, folclorul rămîne viu. Iată secretul „Tezaurului”.

— Sînteți președintele Confederației Naționale a Femeilor din România.

— Am primit recent această funcție. Probabil că toți cei care m-au ales au avut în vedere ceea ce fac la televiziune. Eu caut să fiu mereu în legătură cu oamenii. Mă strădui să le fiu aproape. Și în calitatea de președinte al Confederației femeilor, tot acesta este principii fundamental.

— Ați vorbit, în deschiderea festivalului de la Petroșani, despre copii, parecă mai mult ca de obicei.

— Îmi sînt foarte dragi. Am un băiețel de 9 ani, care, de obicei mă însoțește în deplasări. Să crească în spiritul tradiției românești. Să știe cit de frumoasă este țara noastră.

— Ce vă doriți în noul an?

— Liniste, să avem liniste, să ne facă Dumnezeu mai buni, să ne crească în pace copiii, frumoși și sănătoși.

VIATA ÎN AJUNUL CRĂCIUNULUI

FRANZ

„Niște golani...”

„Cine la stat, Micu la sfat, acesta este, în câteva cuvinte șeful celui din Vulcan a Partidului România Mare. Cu dumnealul ne-am mai intersectat de vreo două-trei ori pînă acum. De fapt, am fost abordat pe stradă și admonestat pentru modul în care tratez anumite evenimente politice în articolele mele. Pe 1 decembrie, dl. Micu ne-a acostat din nou (eram cu un coleg). Și-a asmuțit ciinele — un pui de ciobănesc german — împotriva „unei anumite părți a presei” — după cum ne caracterizează dumnealul. Cu toate acestea, am considerat că e o persoană care nu merită băgată în seamă. O nouă și ultimă — cel puțin în ceea ce mă privește — discuție pe care am avut-o ne-a conștientizat că merită, totuși. Iată de ce. În opinia sa, cei care au ieșit în stradă în zilele de 16—22 decembrie 1989 în Timișoara, București și în toată țara, au fost niște golani. „Cine mai stătea pe stradă după ora 10 noaptea? Numai golani, vagabonzi”. Marea părere de rău a domnului Micu este că „înainte o duceau bine unii, acum o duc bine alții”. De unde deducem că dumnealul se afla „înainte” în anturajul celor dintîi. Nici acum nu se lasă, din moment ce a devenit lider local al unei formațiuni politice, beneficiind din plin de atribuțiile unei democrații care, tot „înainte”, dumnealul și tovarășilor săi le repugna, fiind de altă sorginte decît democrația socialistă, „cea mai tare și mai mare din parcare”. De „la vremuri noi, tot noi”. În democrația noastră originală chestiile astea nici nu mai miră prea tare. Din păcate. (Paul Niculescu).

Peste 140 de participanți reprezentînd 15 cluburi din țară și-au dat întîlnire în frumoasa stațiune balneo-climaterică Moneasa, la concursul „Lira orădeană”, originală competiție culturală. Consemnăm prezența valoroasă a clubului „Orizont” din Petrila, care a cîștigat locul I la proba foto (tematică montană). Clubul a fost reprezentat de cu-

CONCURS FOTO

noscutul fotograf Ion Ștefănescu care și-a înșirît în palmares trei succese: locul I la foto, tot locul I la desen (probe individuale) și locul I la foto pe echipe pentru clubul „Orizont” — i-a fost înminată „Cupa cea mare” a concursului. Au mai fost organizate probe de concurs la diapozitive, orientare turistică, colecții de ilustrate și insigne, cîntece de drumeție, recitări, dialoguri, compoziții. Echipa clubului „Orizont” a fost sponsorizată de sindicatul minei Petrila. (I.M.)

CHESTIE DE OBRAZ

Bine că a venit vacanța elevilor. Ca navetist pe mijloacele de transport ale SCTL Petroșani, asta nu poate decît să mă bucure. Pentru simplul motiv că se va putea călători mai lejer. Elevii navetiști constituie cam jumătate dintre pasagerii curselor de dimineața și de după amiaza ale societății de transport amintite. Deci, numeric, cel puțin, aceștia formează un grup, un segment care nu poate trece neobservat. Călătorînd împreună de atîta timp am avut posibilitatea de a-i observa, de a le analiza reacțiile, atît în relațiile dintre ei, cît mai ales, față de alte grupuri sociale. Tineretea lor înseamnă volubilitate, expansibilitate, energie și uneori, teribilism. La anii lor, e ceva firesc. Numai că aceste atribute sînt de natură să irite anumite persoane, în special din categoria celor în vîrstă. Care se și manifestă ca atare folosînd, nu de putine ori, etichetări dure, jignitoare chiar. Dacă punem la socoteală faptul că, de regulă, la cap de linie, cei care dau buzna în autobuze să ocupe locuri pe scaune — pe care apoi nu le mai cedează nici persoanelor în vîrstă, nici mamelor cu copii mici, nici bolnavilor — sînt elevii navetiști, atunci dreptatea e de partea vîrstnicilor. Că unii dintre acești tineri folosesc un limbaj colorat și cam libertin

dă iarăși o notă slabă, în defavoarea lor. Pe de altă parte însă, au fost cazuri, și nu puține, în care tinerii în vîrstă, cu părul alb chiar, „afumați” fiind, preferau în gura mare obscenități, fără ca nimeni să ia vreo atitudine împotriva. Stressul cauzat de situația economică și socială a majorității populației, care afectează în mai mare măsură vîrsta a treia, îi face pe oameni mai irascibili. Democrația prin înțelegere — și aici nu sînt înclinași doar tinerii — libertinismul excesiv în comportament și limba constituie scînteia care poate declanșa istericale. Ar mai fi multe de spus, dar mă rezum la aceste câteva chestiuni, pe care le consider esențiale. Și atunci, cine e mai vinovat, tineretul ori comportamentul său mai puțin convențional, ori vîrstnicii incapabili de a-i înțelege? Se refigurează un conflict între generații? Există el acum, într-o stare latentă? Poate — și eu așa cred — că e o exagerare. În situații de criză, stările conflictuale apar și se amplifică mult mai rapid decît în situații normale. Cea mai indicată politică este acum cea a compromisului. Mai ales, și înainte de toate, să nu uităm o vorbă, esențială, care tot din bătrîni se trage: copiii cum îi crești așa îi are. Paul NICULESCU

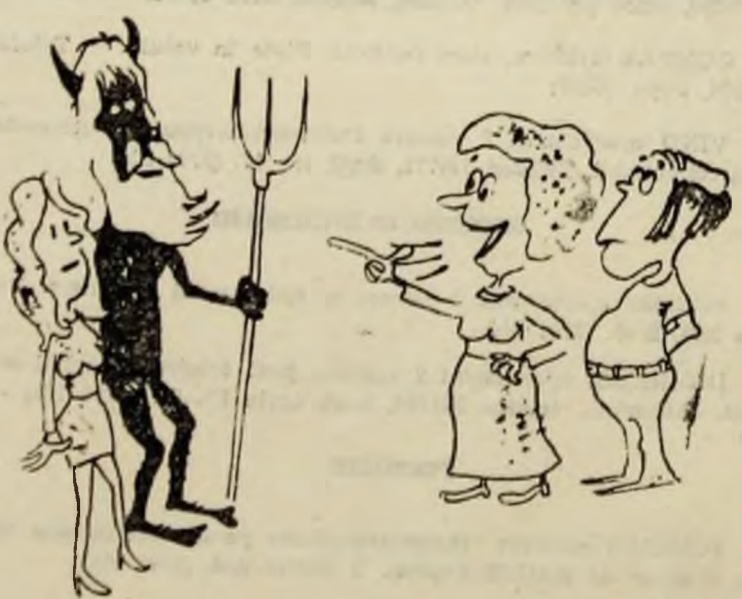
Cum cad „comersanții” pe gînduri

„Tora! Tora! Tora” — au strigat niște japonezi și s-au năpustit asupra bazei americane Pearl Harbour, în timpul celui de-al doilea război mondial. „Tora” se numește și o firmă din Lupeni, unde o vinzătoare ageră se năpustește asupra buzunarelor clienților.

aveam ce să cumpărăm, deci nu aveam ce să plătim; astăzi avem ce să cumpărăm, dar nu mai primim rest pentru că nu se mai găsește mărunțiș!... Foarte indignată de protestele d-lui Pătroi, vinzătoarea-i scoate nervoasă sertarul și-l pune în fața acestuia, spunîndu-i cu seninătate: „N-am să-ți dau mărunți!” Văzînd că dl. Pătroi nu e impresionat și nu spune „Rezon!”, ea găsește ceva nou și interesant: îi dă cu 9 lei mai mult, stricînd

astfel rînduiala uniersală ce domnește în comerț. Dar nici acum dl. Pătroi n-a fost mulțumit. Încăpătînit om, nu-i așa? Evenimentul se precipită. Dl. Pătroi vrea să vorbească cu șefa, vinzătoarea nu vrea și îi spune că șefa nu se află acolo. Clientul insistă și, în cele din urmă, apare și șefa. Ea ascultă istoria și cade pe gînduri. Dl. Pătroi n-a reușit să afle părerea dînzei, dar noi am reușit să o aflăm pe a lui și sîntem de acord cu ea!

Vali LOCOTA

— Cine e tinărul, care deși știe cine ești, mai vrea să te ia de nevastă?

TONUL, TOANELE ȘI TAXELE

Serviciile către populație au constituit întotdeauna „obrazul subțire” al unei firme, societăți și, de ce nu, chiar al statului. „Legăturile” de suflet, legăturile naționale și internaționale au primul „poștaș” telefonul. El, acest obiect în diferite forme și culori, mai cu toane, mai cu impulsuri peste, este cel care „vorbește” de multe ori într-o familie, într-o societate. Indispensabilitatea lui pare fără ieșire, atunci cînd viciul de a-l avea în casă este mai mare și mai puternic decît chiar fumatul sau alcoolismul și nu suportă comparație nici cu patima cititului sau viziunii unui film. Nepoții și copiii pot să te vadă oriunde ai fi, într-un colț de țară sau chiar în lumea largă, atunci cînd un „alo”, devine primul sistem de semnalizare din circuitul color, chiar dacă noi nu-l avem, și care îți aduce imaginea celui drag, celui din fața ta, așa cum e chipul lui firesc în toate momentele. Și dacă tot am vorbit de imagine, să vedem ce imagine își vor face cititorii, despre telefonul care din 1990 luna mai, nu mai are ton, dar plata aditionalelor s-a făcut la 2000 lei, luna mai, nu mai are ton, dar plata aditionalelor s-a făcut la 509 lei. Oamenii, de bună credință, tot au crezut că plătiind onorariul va veni într-o bună zi și „tonul” celor care răspund de soarta relațiilor cu abonații din Petrila, căci despre un telefon de aici este vorba, mai precis din Lonea, acolo unde acest „element”, care se adaugă celorlalte trei apă, aer, lumină, „lipsește” aproape cu desăvîrșire. Vizita domnului la redacție (cărui din respect nu-i dăm numele) i-a adus pentru un moment liniște, prin promisiunea noastră că vom scrie, dar nu-i vom da și clinchetul soneriei, pentru a putea în sfîrșit ridica receptorul. Alo! Alo! Sunați la 555087!

Dorel NEAMȚU

Inscrierea în circulație a autoturismului — un act responsabil

Deși, prin presa, au fost făcute cunoscute condițiile pe care trebuie să le îndeplinească autovehiculele pentru a fi înscrise în circulație, există celăteni — în deosebi dintre cei care au achiziționat de curînd autoturismul — care nu știu filiera necesară a fi parcursă în acest scop. Am aflat acest lucru de la dl. locotenent Petru Mirza, șeful biroului circulație din cadrul Poliției municipiului Petroșani. De aceea, am găsit că este oportun să reamintim celor interesați ce și unde trebuie să se prezinte: — Așadar, d-le locotenent, ce traseu trebuie să parcurgă omul pentru a-și înscrie în circulație autoturismul? Mă refer, în deosebi, la cele aduse de peste graniță.

— În Hotărîrea Guvernamentală 594/1991, privind verificarea îndeplinirii condițiilor tehnice de către autovehiculele și remorcile acestora care circulă pe drumurile publice, articolul 5 glăsuiește

proaspătul proprietar? — După ce a perfectat actele de proprietate și le-a legitimat la Notariatul de Stat, achită impozitul la circulație de pe raza de domiciliu. Apoi, se

zilele de miercuri, joi și vineri, între orele 8—10, se prezintă la Inspectoratul județean de Poliție Hunedoara — Serviciul circulație — cu actele și autoturismul pentru înscriere. În prealabil, achită la

ciplu Petroșani, la „General Frans” SA, fosta ITA. — Domnule locotenent, mulți se plîng de faptul că inspecția tehnică este drastică și nu înțeleg de ce autovehiculul prezentat nu a trecut examenul. — Cine este prezentat la inspecția tehnică, autovehiculul trebuie să corespundă din punct de vedere tehnic și estetic pentru circulația pe drumurile publice. Cu ocazia inspecției tehnice nu se face reparații, așa că fiecare posesor de autoturism — înainte de a-l duce la inspecția tehnică — să aibă grijă să-l înlocuiască piesele defecte. Doar așa sînt evitate surprizele. Evident, atît la inspecție, cît și mai apoi, pe parcurs. Gheorghe OLTEANU

Pe teme rutiere

astfel: „Autovehiculele și remorcile care urmează să fie înmatriculate pentru prima dată în România nu pot avea o vechime mai mare de 8 ani și trebuie să fie omologate pentru circulație pe drumurile publice prin Registrul Auto Român”.

deplasează cu autoturismul la „Autoservice” Deva (primul de la intrarea în municipiul Deva venind dinspre Simeria) în vederea inspecției tehnice. Apoi, merge pentru omologare la Registrul Auto Român, situat chiar în apropierea service-ului. Cînd toate formalitățile sînt perfectate, în

CEC Deva suma de 2000 lei reprezentînd taxa de înscriere. — Cînd e vorba de autovehicule grele — camioane, camionete etc. — unde se efectuează inspecția tehnică? — La acestea, inspecția tehnică în vederea înscrierii în circulație se poate efectua și în muni-

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

ELIÎN TESTEAZA PIAȚA CHINEZĂ

Pentru prima dată în ultima jumătate de secol, un șef de stat rus este oaspetele Beijingului. Este vorba despre Boris Elțin, președintele Federației Ruse, care călătorind peste prejudecățile disputei seculare dintre ruși și chinezi se află în aceste zile în vizită oficială în capitala Republicii Chineze. Convorbirile dintre artizanul democrației ruse și șeful statului comunist chinez suscită un interes enorm, mai ales având în vedere deosebirea fundamentală de vederi privind lina politică. Dar cu toate acestea în plan economic pot exista puncte de vedere comune care cu siguranță vor aduce noi clarificări în relațiile dintre cele două mari țări ale lumii.

CHINEZII NE DAU ZAHAR

O veste de ultimă oră ne face să credem că ne vom mai îndulci puțin de cit, în perioada următoare,

chiar dacă acest lucru se va face cu zahăr chinezesc. Prietenii noștri din Asia și-au călcat pe inimă și au semnat un acord comercial avantajos pentru România, potrivit căruia pentru cantitatea de zahăr chinezesc ce ne va fi dată nouă, România va suporta cheltuielile cu autoturismele Dacia 1300. Acordul a fost semnat și urmează să se deruleze în perioada următoare, cu o dobândă mică pentru noi. Deci vom avea zahăr și nu vom avea Dacia. Întrebarea e însă: o avea vreodată această țară cu recenta vizită, Pesemistă la Beijing sau nu? Cine știe?...

PREA MULTE FOCARE DE CONFLICT

Lumea sfârșitului de mileniu este sufocată de cele mai multe focare de conflict care au existat vreodată. Situația din fosta URSS, situația din Iugoslavia, situația din India, situația din

Somalia. Iată doar câteva din zonele ce suscită un interes imens din partea forurilor mondiale sau continentale, în care trupele de observație ONU și cele americane sunt implicate într-o mare măsură. Existența acestor zone conflictuale pune mari probleme organizației mondiale nevoită să-și disperseze forțele, aspect ce creează mari semne de întrebare, dacă ONU va reuși să facă față cu trupe și cu ajutoare umanitare pentru toate aceste regiuni secătuite de lupte, dintre care cele mai multe sunt interctnice.

CERNOBILUL SUB SUPRAVEGHERE

După atîția ani de la cea mai mare catastrofă ecologică generată de explozia de la Cernobil, la această centrală atomoelectrică au sosit primii fizicieni ruși care au misiunea de a supraveghea îndeaproape funcționarea acesteia cu scopul de a nu se mai repeta o catastrofă asemănătoare

re celei ce este considerată cea mai mare din istoria omenirii. Potrivit declarațiilor acestora se intenționează, în perioada următoare repunerea în funcțiune și a celorlalte reactoare oprite acum pe o durată nelimitată. În ceea ce ne privește, la Cernavodă sint asigurări că totul va fi sub control și o catastrofă asemănătoare nu va putea avea loc pe teritoriul României, cînd se va pune în funcțiune centrala noastră. Deocamdată lucrările decurg normal și se pune și pe șantierul acesteia problema redimensionării personalului, devenit excedentar acum. Dacă ne amintim bine și o serie de materiale de protecție absolut necesare pe vremea răposatului deveniseră excedentare. O avea sau n-o avea suport o asemenea redimensionare a personalului în condițiile în care se intenționează urgentarea lucrărilor?

HOROSCOPI

CAPRICORN — BOU

Există un motiv aparte pentru care partenerul dv vă apreciază: lipsa de pretenții în ceea ce privește „consensul” în relațiile intime.

VARSATOR — TIGRU

Profit maxim, dacă nu vă pierdeți firea în discuții sterile. Totuși, după „prima fază”, mai slăbiți friul...

PEȘTI — IEPURE

Drăgălășenia, ațișată fără falsă pudoare, vă conduce exact acolo unde vă place.

BERBEC — DRAGON

Sub imperiul unui impuls launtric impetuos, nu este exclus să depășiți puțin pragul isteriei.

TAUR — ȘARPE

Alegerea vă aparține, dar ce se uită pe gaura cheii notcază „scorul”...

GEMENI — CAL

Agerimea spiritului egalează agilitatea trupului. Totuși, o mazăre „dulceagă” vă scutește de ferecarea în casă.

RAC — OAIÉ

Partenerul dv ar putea deveni „ineficient”, dacă vă vede copleșit(ă) de emoții. O poză dură e mai nimerită acum.

LEU — MAIMUȚA

Anturajul lărgit la extrem împiedică să vă satisfaceți plennar pofta de viață.

FECIOARA — COCOȘUL

Invitatul-surpriză are mari disponibilități. Veți avea prilejul să-l testați, într-un moment de confuzie generală...

BALANȚA — CIINELE

Deși sursele nu vă lipsesc, în seara aceasta sinteți solicitat(ă) peste limitele firești, în condiții critice.

SCORPION — MISTREȚ

Tactica „infiltrării” nu va da greș nici în această noapte. Scurt timp, cel vizat „pică” și „nu mai poate” fără dv.

SAGETATOR — ȘOBOLAN

Atitudinea șovăielnică o veți plăti cu clipe de singurătate amară...

PROGRAMUL TV.

MIERCURI, 23 DECEMBRIE

7.00 Programul T.N.R.M.
10.00 Actualități.
10.10 Calendarul zilei.
10.20 Dimineața copiilor.
11.20 Film serial.
12.15 Ora de muzică.
13.00 Pentru identitatea culturală a tuturor românilor.
13.35 Worldnet USIA.
13.45 Panoramo Japonese.
14.00 Actualități.
14.15 Mondo-muzică.
14.50 Avangarda TV.
15.00 Magazin agricol.
15.30 Teleșcoală.
16.00 Sărbătoare de Crăciun.
16.20 Lumea sportului.
16.55 Actualități.
17.00 Arte vizuale.
17.30 E vremea colindelor!
17.50 Lumea ideilor.
18.20 Se pornesc colindătorii...
18.45 Studioul „E”.
19.15 Fetița cu chibrituri.
19.30 Desene animate.
20.00 Actualități.
20.35 Sport.
20.45 Film serial.
21.45 Dincolo de dicționar.
22.20 Telecinemateca. EVA.
0.20 Actualități.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA 267A
Petroșani str. Nicolae Bălcescu nr. 2
Telefoane: 541662 (director-redactor șef)
545972 (director executiv-administrație
difuzare), 541663, 542464 (secții).

*

TIPARUL: Tipografia Petroșani str.
Nicolae Bălcescu nr. 2. Telefon 541368.

PUBLICITATE

**Direcția județeană Hunedoara
a Agenției Naționale pentru
privatizare și dezvoltarea
întreprinderilor mici și
mijlocii**

ANUNȚA

prelungirea termenului de distribuire a carnetelor cu certificate de proprietate pînă la data de 31 decembrie 1992.

Cetățenii care nu au ridicat carnetele cu certificate de proprietate și sînt îndreptățiți conform „legii”, se pot prezenta la centrele de distribuire, existente în fiecare localitate.

COMISIA JUDEȚEANĂ DE ORGANIZARE

SAGIO COM SRL Petroșani

transmite personalului, consumatorilor, partenerilor de afaceri, cu prilejul sărbătorilor de iarnă, sănătate, împliniri și satisfacții și un călduros „LA MULȚI ANI!”. (6391)

Lugoja Select Service

cu activitățile autoservice, alimentație publică, coafură, pedichiură, urează personalului, colaboratorilor, clienților și prietenilor „Sărbători fericite” și un călduros „La mulți ani!”. (6394)

MICA PUBLICITATE

VINZARI — CUMPARARI

VIND apartament 2 camere, Petroșani, Șt. O. Iosif, bloc 1C, sc. III, ap. 42 — Hermes, zilnic după ora 20. Telefon 544396. (3705 bis)

VIND 5 ha pămînt arabil, calitatea I, lângă Timișoara. Informații, zilnic, între orele 16—22. Telefon 541001. (6300)

VIND spațiu comercial amenajat Cafe-bar. Telefon 550046, Petrila, plină la ora 17. (6392)

VIND urgent, în condiții avantajoase, Olteit Club, an fabricație 1990, stare perfectă. Uricani, Muncii, bloc 56/12.

CUMPAR Trabant, stare perfectă. Plata în valută. Telefon 542584, Popa. (6397)

VIND apartament 2 camere Petroșani-Aeroport (Auto-moto), preț convenabil. Telefon 544771, după ora 17. (3704 bis)

SCHIMBURI-INCHEIRIERI

SCHIMB apartament 2 camere cu apartament 3 camere. Vulcan 3B3, 2/16. (3701 bis)

INCHEIRIEZ apartament 2 camere, post telefonic, parțial mobilat. Informații, telefon 541758, între orele 17—20. (3700 bis)

PIERDERI

PIERDUT contract vânzare-cumpărare pe numele Strama Maria, eliberat de RAGCE Lupeni. Îl declar nul. (3703 bis)

PIERDUT tichet butelie nr. 5810, eliberat de Centrul de preschimbare Vulcan. Îl declar nul. (5706 bis)

DECESE

FAMILIILE Stan și Alexandrescu sînt alături de familia Goga în durerea pricinuită de încetarea din viață a bunicii. Sincere condoleanțe. (3702 bis).

MEMBRII Sindicatului „Sanitas” din Spitalul Petroșani, deplîng dispariția prematură a colegii lor

DOBRE LUCIA

și transmit condoleanțe familiei îndoliate. (6395).

ECHIPA DE SERVICIU

Secretar de redacție

Ștefan CIMPOI

Responsabil de număr

Flavia SPĂTARU

Corectura:

Emilia ACHIREI și Viorica FIRȚULESCU

Cotidianul de opinii și informații al
Văii Jiului „ZORI NOI” este realizat de
SOCIETATEA COMERCIALĂ

„ZORI NOI” S.A.

Înființată conform Deciziei nr. 208/12.06.1991,
a Prefecturii județului Hunedoara.

Director
MIRCEA BUJORESCU

